

Zaterdagochtend, 20 april, met de sloep richting de Zaanse Slag. Pim, Nelleke, Mario en Willem verzorgde het transport. De reis voorliep voorspoedig alleen in Zaandam kwamen we verkeerd uit. Afslag te vroeg en zo het centrum in! De brug over de sluis stond al lange tijd open en een passant rade ons aan naar de andere brug te rijden. Waarschijnlijk had hij de tekst Port of Rotterdam gelezen en dacht die zal ik eens een leuke rit bezorgen. Midden in het centrum een doodlopend straatje in dus dat werd uitstappen en het verkeer tegenhouden. Pim heeft toen straatje keren geleerd met achteruitrijden. We kwamen even later wel goed uit bij kraan 1. De Brandweer stond wel weer voor ons ondanks dat zij langs de Rijksweg koffie hadden gedronken! De overige roeiers: Frans, Eriq, Gabriel en de gastroeiers: Marc en Astrid kwamen ons helpen. Kranen verliep ook snel en het sloepje kreeg een mooi plekje naast de Last of Titanic. Tijd voor een bakje koffie.

De dames race was al in volle gang. Wij melden ons bij de inschrijving voor het ophalen van het wedstrijdbord, routekaart en het hesje. Daarna was het wachtte op de herenrace. Gelukkig mooi weer dus het was goed toeven in het sloepje die wedstrijd klaar werd gemaakt. Onderwijl werd de binnenkomst van de damesrace gadeslagen of we maakte een praatje met de andere sportvrienden.

Toen was het de beurt aan ons. Eerst nog even inroeien om de spieren los te maken. Iedere 2 minuten gingen er 2 sloepen van start. Wij startte gelijk met de Zeeolifant. José de speaker/wedstrijdleader moedigde ons luid toe vanaf het startschip van de Port of Amsterdam. Willem werd weer even in het zonnetje gezet door zijn supporters aan boord van de PA 3. De Zeeolifant met 14 jongen roeiers erin startte erg hard ondanks dat het een zware sloep is. Ons team begint langzamerhand wat ouder te worden en startte wat rustiger. Na zo honderd meter kwamen we er toch weer geheel naast te zitten en heel langzaam kropen we er voorbij. Willem spoorde zijn roeiers extra hard aan want hij wilde de binnenbocht behouden bij de keerboei voor de sluis in Zaandam. Het strijdplan lukte en scherp, met 1 boord roeiend, draaide we om de boei heen. De zware sloep had een ruimere bocht nodig waardoor wij gelijk enkele meters uitliepen. Willem koerste vlak langs de bebouwing op de kades om zo iets uit de wind te blijven. Stond toch wel een stevig briesje. De roeiers vonden dit niet vervelend want de temperatuur begon al aardig op te lopen.

We passeerde weer het startschip waar vanaf nog enkele kreten klonken. Ook van de nog wachtende sloepen werden we toegeroepen. Willem ontdekte ineens nog een fotografe aan de wal die druk bezig was om onze sloep op de gevoelige plaat te zetten. Willem en Daan wisselen al jaren hun roeifoto's uit die dan worden verspreid onder de roeiers. De eerste brug kwam in het zicht en die werd zonder problemen gepasseerd. We mochten vrijwel nergens de beweegbare gedeeltes van de bruggen gebruiken maar de vaak smallere zij

openingen. We liepen steeds verder uit op de Zeeolifant maar er kwamen toch ook sloepen achter ons die wat harder roeide. Altijd pijnlijk als je wordt ingehaald maar dat kan ook wel eens schelen aan een snellere rompbouw of ze waren gewoon sterker! Voor de tweede brug werden wij ingehaald en gelukkig op tijd want deze brugpassage was erg smal en met 1 boord roeiend kwamen wij er zonder wat te raken er doorheen.

Vlak voor de Zaanse Schans werden we nog door 2 sloepen ingehaald. Wij zagen nog steeds geen sloep voor ons dichterbij komen. Dit zou nog heel lang duren voor we enkele sloepen zouden inhalen. Blijft een mooi gezicht al die molens op de Zaanse Schans. Het was ook druk met toeristen en die keken bewonderend naar al die roeisloepen. De Bergervaarder en de Last of Titanic waren al weer bezig aan de terugtocht maar de afstand was te groot om elkaar wat toe te roepen. De brug bij de Lassiefabriek werd zonder problemen genomen. Even een gangetje maken en met beide boorden riemen lopen er doorheen. Ook hier mochten we niet door de brugklep opening. We kwamen steeds meer sloepen tegen die al op de terugweg waren. Wij schreeuwden nog enkele kreten naar de Ben Vossenaar van de Rotterdamse Brandweer en de Boomsluiters van de Port of Amsterdam. We naderde het keerpunt bij de Clausbrug. Achter ons werd het drukker. De Orkaan kwam hard opzetten en net voor de brug nam Willem een strategische koers voor het rondvaren van het remmingwerk. Gelukkig konden wij de binnenbocht houden en moest de Orkaan buitenlangs wat meer tijd kosten. Even konden we haar afschudden maar toen werd de stuurman zenuwachtig. Ze drong aan en al roepend om ruimte kwam ze steeds meer naast ons roeien. Gelijk na het remmingwerk gaf Willem meer ruimte en stootte de Orkaan ons voorbij. Dit is één van de snelste sloepen in het deelnemersveld.

Ook de Razende Snol haalde ons in maar Willem behield steeds de binnenbocht waardoor de passage wat tijd in beslag nam. In Zaanse vlak voor de bocht, waar we verplicht waren om enkele gele boeitjes aan bakboord te houden om niet de bocht af te snijden, haalde de Razende Snol ons in. Op de kant stonden vele supporters daar dit punt bekend staat als een knelpunt waar wel eens wat fout gaat. Het verkeerd nemen van de boeien zal dan zeker strafpunten opleveren. De terrassen waren ook goed bezet en de toeschouwers genoten van het gele vocht en het schouwspel op het water. Toen kwam de Lassiefabriek weer in het zicht. Op de terugweg moesten we wel de brugklepopening aanhouden met die verstanders dat beroepsvaart voorrang had. Wat we vreesde gebeurde: de brugwachter opende de klep en een grote rondvaartboot voer er doorheen met daarachter gelijk 2 jachtjes. De Razende Snol was al gestopt en wij moesten ook wachten. Dat heeft ons enkele minuten gekost. Enkele achtervolgers waren daardoor wel zo honderd meter dichterbij gekomen. Gelukkig konden we weer verder. We baalde wel want de sloep moest weer opgang worden getrokken. Dit haalde je wel even uit je ritme. De sloep van de Rotterdamse Loodsen was ons nu dicht genaderd. We keken wel vreemd op want dat hadden we nog niet vaak meegemaakt dat ze ons passeerde in een wedstrijd. Even later kwamen er nog 3 sloepen ons voorbij. Gelukkig kwamen we nu ook in het zicht van sloepen die voor ons waren gestart.

Dat gaf een goed gevoel dat wij ook meerdere sloepen inhaalde. Nog een enkele keer een spannend gevecht om de binnenbocht te halen want dat scheelt weer wat meters. We passeerde weer de Zaanse Schans waar het ook druk was met jachten. Nog enkele bruggen gepasseerd en met een goede koers naar de laatste bocht voor de finish. Van verre werden we al toegeroepen door José om nog meer kracht te zetten. Leek wel of we ook Denise hoorde roepen maar Willem had nu even geen tijd want hij spoorde zijn roeiers extra hard aan voor de laatste honderden meters. Iedere seconde telt in de uitslag. Onder luid gejuich van de toeschouwers en supporters van ons team kwamen we kapot over de finish. Even bijkomen maar we moesten plek maken voor de andere sloepen die eraan kwamen. We konden gelijk naar de kraan daar Pim ons had aangemeld. Dat ging rap en even later stonden we gezellig na te keuvelen over de wedstrijd tussen de trailers met een stevige rakker in onze handen. Nog wat lekkers te knabbelen erbij wat wil je nog meer. De uitslag liet nog even op zich wachten waarop de meesten besloten huiswaarts te keren. Willem bleef nog even voor de BBQ bij zijn Brandweervrienden waarmee hij ook mee terug kon rijden. Dat had ie weer mooi versiert. Was nu druk zat in de feesttent maar de meesten stonden buiten op het middenterrein rond de BBQ. Was weer goed verzorgt hulde aan de organisatie. Later hoorde we dat we echt in de achterhoede waren geëindigd maar dat oponthoud bij de brug heeft ons vele minuten gekost waardoor de uitslag zo tegen viel.